

6. Maj, og det, der nu paatænkes gennemført almindeligt indenfor Bøgetrykkerforeningen i hvert Fald her i København som stridende mod Lærlingeloven. I Lærlingelovens § 4 staar der: „Det skal ved Kontrakten nøjagtig bestemmes, paa hvilke økonomiske Vilkaar Lærlingen skal arbejde i Læretiden“, og ser man saa efter i § 12 om Betaling af Sygepenge, staar der i tredje Stykke: „Kan en Lærling som Følge af Sygdom ikke deltage i Arbejdet, paahviler det Læremesteren, indtil Lærlingeforholdet lovligt ophører — dog ikke ud over et Tidsrum af tre Maaneder —, at udrede den tilsagte Løn“. Jeg kan ikke forstaa Loven anderledes, end at § 4 siger, at der skal træffes nøjagtige Bestemmelser om Lønnen, og at § 12 siger, at i Sygdomstilfælde skal den tilsagte Løn betales Lærlingen, og saa er det, der her søges gennemført fra Bøgetrykkerforeningens Side et Forsøg paa at omgaa Lærlingeloven.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder spurgte endelig, om et Forslag til Revision af Lærlingeloven kunde ventes forelagt i denne Samling. Jeg svarer derpaa: Ja, det er tilmed noget, der skal ske, medmindre Rigsdagen maatte beslutte at udsætte Revisionen, idet Lærlingeloven af 6. Maj 1921 i sin § 26 bestemmer, at Forslag til Revision skal fremsættes i indeværende Rigsdags-samling. Alle Forarbejder er gjort i Socialministeriet, og Lovforslaget vil blive fremsat her i det høje Ting, saa snart jeg har Udsigt til, at det med en rimelig, men heller ikke urimelig, Tid mellem Frem-sættelsen og første Behandling kan komme til Drøftelse her i Tinget, Jeg har ogsaa en hel Række andre Lovforslag, der vil blive fremsat, naar denne Betingelse foreligger. Jeg mener, det er urimeligt, at et Forslag forelægges, og der saa gaar en Maaned eller halvanden eller to Maaneder, inden det kommer til første Behandling. Ærede Medlemmer vil kunne bidrage til, at ogsaa de Lovforslag, der kan ventes, og hvoraf man har efterlyst flere, fra min Side, kan fremsættes snarest muligt, naar de hver for sig bidrager til at begrænse Forhandlingerne, saavel om Finanslovsforslaget som om de kommende vigtige Lovforslag til det sagligt og politisk nødvendige.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen holdt sig ikke denne Regel efterrettelig. Det ærede Medlem gengav paa ganske urigtig Maade nogle Udtalelser af mig forleden her i Salen og føjede dertil en ganske urigtig Fremstilling af min Ruslandsrejse i Foraaret 1917. Jeg skal ikke spille det høje Tings Tid med at opholde

mig ved dette triste Ekko af en tarvelig Presses Agitation; jeg skal ganske overlade det ærede Medlem til Behandling af Fru Thit Jensen, han er ikke bedre værd.

De ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Pürschel kom ind paa nogle almindelige Betragtninger angaaende Socialministeriets Opgaver. Jeg tror, jeg derom har sagt, hvad der er nødvendigt og tilstrækkeligt, forrige Gang jeg havde Ordet; jeg har intet at trække fra og intet at føje til.

Forsvarsministeren (*L. Rasmussen*): Der er, siden jeg sidst havde Ordet, kun rettet to Spørgsmaal til mig, og disse skal jeg ganske kort svare paa.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen spurgte, om der ikke var tænkt paa at gøre det nye Militærhospital ved Tagensvej færdigt; han ansaa det for meget uheldigt, om Arbejdet paa dette Hospital ikke fortsattes. Det maa være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at der i Foraaret blev taget Bestemmelse om at gøre Hospitalet færdigt og blev stillet et Beløb til Raadighed i saa Henseende. Det vilde, efter de Oplysninger, der fremkom, koste ca. 1 Mill. Kr. endnu, inden Militærhospitalet ved Tagensvej var saa vidt fuldført, at det kunde tages i Brug, og deraf blev ca. ½ Mill. Kr. stillet til Raadighed for indeværende Finansaar og derefter ¼ Mill. Kr. i de to paafølgende Finansaar. Det vil med andre Ord sige, at efter denne Bevilling vil det vare tre Aar, inden Hospitalet bliver færdigt.

Det er jo imidlertid saaledes, at med den nye Militærordning er det givet, at der ikke vil være Brug for Hospitalet — i hvert Tilfælde ikke i fuld Udstrækning — som Militærhospital. Det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, at det skulde være Rigshospitalet, der skulde have hele Hospitalet for at foretage forskellige nødvendige Udvidelser, men derom er der ikke taget nogen Bestemmelse endnu. Og jeg tror, det vil være uheldigt, om vi i Kraft af den Beslutning, der blev taget i Foraaret, gør Hospitalet færdigt, inden der bliver taget Bestemmelse om, hvortil det skal bruges, fordi man sikkert kan gaa ud fra, at i hvert Fald en Del af den Million Kroner, der skal anvendes, vil være spildt, idet Hospitalet i visse Maader skal ombygges, hvis f. Eks. Rigshospitalet skulde have det, og ogsaa, hvis Københavns Kommune eventuelt vilde overtage det, hvilket sidste der dog, efter alt hvad jeg kan skønne, ikke er stor Udsigt til.

Vi har ude paa Christianshavn Marinehospitalet, som kun er gennemgaaende halvt belagt, og hvis man skulde anvende Hospi-